TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2011. gada 10. martā *

Lieta C-540/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar LESD 267. pantu, ko *Regeringsrätten* (Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 10. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 21. decembrī, tiesvedībā

Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

pret

Skatteverket.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši K. Šīmans [*K. Schiemann*], K. Toadere [*C. Toader*] (referente), A. Prehala [*A. Prechal*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

* Tiesvedības valoda — zviedru.

ģenerāladvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],
sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 10. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp* vārdā — J. Hefners [*J. Hefner*], *skattejurist*,

— *Skatteverket* vārdā — M. Lēbs [*M. Loeb*], pārstāvis,

— Zviedrijas valdības vārdā — A. Falka [*A. Falk*], pārstāve,

— Īrijas vārdā — D. O'Hagans [*D. O'Hagan*], pārstāvis, kam palīdz E. Estons [*A. Aston*], *SC*,

— Eiropas Komisijas vārdā — D. Triandafilu [*D. Triantafyllou*] un J. Enegrāns [*J. Enegren*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2010. gada 16. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Sestā direktīva"), 13. panta B daļas a) punktu un d) punkta 1., 2. un 5. apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts prāvā starp *Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp* (turpmāk tekstā — "*SEB*") un *Skatteverket* (Zviedrijas nodokļu iestāde) par emisijas garantijas pakalpojumu kvalificēšanu saistībā ar atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā — "PVN").

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Sestās direktīvas 2. pantā ir paredzēts:

"[PVN] jāmaksā:

1. Par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko par atlīdzību attiecīgās valsts teritorijā veicis nodokļu maksātājs, kas kā tāds rīkojas;

[…]."

4 Sestās direktīvas 13. panta B daļā ir noteikts:

"Ciktāl tas nav pretrunā […] citiem Kopienas noteikumiem, dalībvalstis atbrīvo tālāk minētās darbības atbilstīgi noteikumiem, ko tās pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieļautu nekādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu un ļaunprātīgu izmantošanu:

a) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darījumus, ieskaitot saistītus pakalpojumus, ko veic apdrošināšanas mākleri un apdrošināšanas aģenti;

[…]

d) šādus darījumus:

1. Kredīta piešķiršanu un kredīta starpniecību, kā arī kredīta pārvaldi, ko veic persona, kura piešķir kredītu;

2. Starpniecību vai jebkurus darījumus ar kredītu garantijām vai jebkuru citu naudas nodrošinājumu, kā arī kredīta garantiju pārvaldi, ko veic persona, kura piešķir kredītu;

[…]

5. Darījumus, ieskaitot starpniecību, izņemot pārvaldi un uzraudzību, ar akcijām un daļām sabiedrībās vai apvienībās, bezseguma parādzīmēm un citiem vērtspapīriem, izņemot:

— dokumentus, kas rada īpašumtiesības uz precēm,

— 5. panta 3. punktā minētās tiesības vai vērtspapīrus;

[…]."

Valsts tiesības

5 1994. gada 30. marta Likuma (1994:200) par pievienotās vērtības nodokli (*Mervärdesskattelagen* (1994:200)) (*SFS* 1994, Nr. 200; turpmāk tekstā — "Likums par PVN") 1. nodaļas 1. pantā ir paredzēts:

"[PVN] ir jāmaksā valstij saskaņā ar šo likumu:

1) par tādām preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu valsts teritorijā, kas tiek apliktas ar nodokli un tiek veiktas kā uzņēmējdarbība;

[…]."

6 Likuma par PVN 3. nodaļas 9. pantā ir paredzēts:

"Banku un finanšu pakalpojumu sniegšana un darījumu veikšana ar vērtspapīriem vai līdzīgi darījumi ir atbrīvoti no nodokļa.

Banku un finanšu darbībās neietilpst notariālās darbības, rēķinu iekasēšana vai uzglabāšanas telpu iznomāšana.

Ar "darījumiem ar vērtspapīriem" saprot:

1) vienošanos par un starpniecību ar akcijām, citām kapitāldaļām un parādiem neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav apliecināti ar dokumentiem, un

2) investīciju fondu pārvaldīšanu Likuma (2004:46) par investīciju fondiem nozīmē."

7 Likuma par PVN tās pašas 3. nodaļas 10. pants ir formulēts šādi:

"Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas pakalpojumu, ieskaitot saistītos pakalpojumus, ko veic apdrošināšanas mākleri un apdrošināšanas aģenti un kas attiecas uz apdrošināšanu un pārapdrošināšanu, sniegšana ir atbrīvota no nodokļa."

Pamata prāvas fakti un prejudiciālais jautājums

8 *SEB* ir Zviedrijas kredītiestāde, "PVN grupas" līdere ("mervärdesskattegrupp"). Šī kredītiestāde sniedz arī uzņēmumu finansēšanas pakalpojumus saistībā ar finanšu instrumentu emisiju.

9 2002. gadā *SEB* kopā ar citu tās pašas PVN grupas sabiedrību sniedza trešajai sabiedrībai emisijas garantijas, saskaņā ar kurām šīs grupas dalībnieces apņēmās iegādāties

šīs sabiedrības akcijas, uz kurām neviens nebūtu pieteicies līdz pieteikšanās termiņa beigām (turpmāk tekstā — "emisiju garantija"). Par šo garantiju piešķiršanu grupas dalībnieces saņēma komisijas maksu.

10 Uzskatot, ka uz emisijas garantiju sniegšanu attiecas atbrīvojums no PVN, minētā grupa nebija ne iekasējusi, ne iegrāmatojusi PVN par šo komisijas maksu.

11 Pēc nodokļu pārbaudes, kas tika veikta 2005. gadā, *Skatteverket* uzskatīja, ka emisijas garantiju sniegšana nav darījums, kas atbrīvots no PVN, un ar 2005. gada 30. decembra lēmumu lika samaksāt PVN par pārskata laikposmu, kas attiecas uz 2002. gada oktobri.

12 *SEB* saistībā ar šo lēmumu cēla prasību *Länsrätten i Stockholms län* (Stokholmas rajona Administratīvā tiesa), tā noraidīja šo prasību.

13 Grupa pārsūdzēja šo spriedumu *Kammarrätten i Stockholm* (Stokholmas Administratīvā apelācijas tiesa). Tā kā šī tiesa noraidīja šo apelācijas sūdzību, *SEB* iesniedza apelācijas sūdzību *Regeringsrätten* (Augstākā administratīvā tiesa), apgalvojot, ka attiecīgā emisiju garantija var tikt pielīdzināta citiem pakalpojumiem, kas tiek sniegti finanšu nozarē un saistībā ar kuriem nav jāmaksā PVN, tādiem kā darījumi ar vērtspapīriem, apdrošināšana, kredītu piešķiršana, garantijas vai opciju pārdošana.

14 Šajā ziņā iesniedzējtiesa vispirms precizē, ka saskaņā ar Zviedrijas tiesu judikatūru emisijas garantiju piešķiršana nav darījums, kas atbrīvots no nodokļa Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunkta nozīmē (darījumi ar vērtspapīriem).

15 *Regeringsrätten* tomēr konstatē, ka vairāku dalībvalstu tiesību sistēmās pastāv atšķirības saistībā ar minētajā Sestās direktīvas tiesību normā paredzētā atbrīvojuma piemērošanu emisijas garantiju pakalpojumiem. Tādējādi Īrijā un Apvienotajā Karalistē esot tikuši ieviesti tieši atbrīvojumi no PVN īpaši saistībā ar šādiem pakalpojumiem.

16 Turklāt iesniedzējtiesa norāda, ka judikatūrā par atbrīvojumiem, kas paredzēti Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punktā vai d) punkta 1., 2. un 5. apakšpunktā, Tiesa neesot sniegusi nekādu skaidru atbildi uz jautājumu, vai kāds no šiem atbrīvojumiem ir piemērojams pakalpojumiem, kas ietver emisijas garantiju sniegšanu.

17 Šādos apstākļos *Regeringsrätten* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [Sestās direktīvas] 13. panta B daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētie atbrīvojumi no [PVN] ir piemērojami arī tādiem pakalpojumiem (emisijas garantijai), kuri nozīmē, ka kredītiestāde par atlīdzību sabiedrībai, kas gatavojas emitēt akcijas, sniedz garantiju, saskaņā ar kuru kredītiestāde uzņemas iegādāties akcijas, uz kurām līdz pieteikšanās laikposma beigām neviens nebūs pieteicies?"

Par prejudiciālo jautājumu

Ievada apsvērumi

18 Pirms tiek analizēts juridiskais pamatojums tādas emisijas garantijas, par kādu ir runa pamata prāvā, iespējamajam atbrīvojumam no nodokļa, ir jāprecizē, ka emisijas garantija ietilpst Sestās direktīvas piemērošanas jomā, jo tā, ņemot vērā, ka pastāv juridiska saikne starp emitentu un garantijas sniedzēju un ka komisijas maksa, ko saņem minētais garantijas sniedzējs no emitenta, ir faktiska atlīdzība par garantiju, ko tam sniedzis garantijas sniedzējs, ir pakalpojumu sniegšana par atlīdzību minētās direktīvas 2. panta 1. punkta nozīmē (šajā ziņā skat. Tiesas 1994. gada 3. marta spriedumu lietā C-16/93 *Tolsma*, *Recueil*, I-743. lpp., 14. punkts; 1998. gada 14. jūlija spriedumu lietā C-172/96 *First National Bank of Chicago*, *Recueil*, I-4387. lpp., 26. punkts, un 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā C-270/09 *MacDonald Resorts*, Krājums, I-13179. lpp., 16. punkts).

19 Ir svarīgi atgādināt, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka Sestās direktīvas 13. pantā minētie atbrīvojumi ir autonomi Kopienu tiesību jēdzieni, kuru mērķis ir novērst atšķirības PVN režīma piemērošanā dažādās dalībvalstīs (it īpaši skat. 1999. gada 25. februāra spriedumu lietā C-349/96 *CPP*, *Recueil*, I-973. lpp., 15. punkts, kā arī 2010. gada 28. janvāra spriedumu lietā C-473/08 *Eulitz*, Krājums, I-907. lpp., 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

20 Saistībā ar jautājumu, vai šādai emisijas garantijai var tikt piemērots atbrīvojums no PVN saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punkta vai d) punkta 1., 2. un 5. apakšpunktu, ir jāatgādina, ka jēdzieni, kas izmantoti, lai apzīmētu Sestās direktīvas 13. pantā minētos atbrīvojumus, ņemot vērā, ka tās ir atkāpes no vispārējā principa, ka PVN tiek iekasēts par katru pakalpojumu, ko par atlīdzību sniedzis nodokļu

maksātājs, ir interpretējami šauri. Tomēr šo jēdzienu interpretācijai ir jāatbilst minēto atbrīvojumu mērķim un jāievēro nodokļu neitralitātes principa prasības, kas raksturīgas kopējai PVN sistēmai. Tādējādi šis šauras interpretācijas princips nenozīmē, ka jēdzieni, kas izmantoti minētajā 13. pantā paredzēto atbrīvojumu definēšanai, jāinterpretē tā, ka tiem tiktu atņemta nozīme (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Eulitz*, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Visbeidzot, saistībā ar iemesliem, kuru dēļ tika noteikti atbrīvojumi no PVN darījumiem, kas minēti 13. panta B daļā, no Tiesas judikatūras izriet, ka šo atbrīvojumu mērķis ir atvieglot nodokļa uzlikšanas bāzes, kā arī atskaitāmā PVN summas noteikšanu un novērst patēriņa kredīta izmaksu pieaugumu (Tiesas 2007. gada 19. aprīļa spriedums lietā C-455/05 *Velvet & Steel Immobilien*, Krājums, I-3225. lpp., 24. punkts).

22 Uz iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu ir jāatbild, ņemot vērā izklāstītos apsvērumus.

Par atbrīvojumu saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunktu

23 Lai gan nav izslēgts, ka tāda emisijas garantija, par kādu ir runa pamata prāvā, var ietilpt vairākās tādu darījumu kategorijās, kas atbrīvoti no PVN saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punktu un d) punkta 1., 2. un 5. apakšpunktu, ņemot vērā apsvērumus, kas iesniegti Tiesā notiekošajā procesā, vispirms ir jāizvērtē jautājums, kas uzdots attiecībā uz minētās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunktu saistībā ar darījumiem ar vērtspapīriem.

Tiesā iesniegtie apsvērumi

24 *SEB* apgalvo, ka emisijas garantijas pakalpojumam, par kuru ir runa pamata prāvā, Zviedrijā ir autonoms raksturs un tas nav nošķirams no vērtspapīru emisijas kopējā pakalpojuma. Turklāt tā norāda, ka šajā gadījumā emisijas garantiju bija piešķīrušas vienības, kas atšķiras no tām, kuras bija veikušas akciju emisiju.

25 Pilnībā atzīstot, ka emisijas garantijas pakalpojums nav finanšu pakalpojuma komplekta elements un ka tas ir jāizvērtē atsevišķi saistībā ar PVN, Zviedrijas valdība uzskata, ka šis pakalpojums nav atbrīvots no PVN saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunktu.

26 Saistībā ar šī pakalpojuma kvalificēšanu *SEB*, kuru Eiropas Komisija atbalsta tās analīzē, apgalvo, ka minētais emisijas garantijas pakalpojums ir darījums ar vērtspapīriem, kā tas ir definēts Tiesas judikatūrā, jo tas var radīt, grozīt vai izbeigt pušu tiesības un pienākumus attiecībā uz vērtspapīriem un grozīt pušu tiesisko un ekonomisko stāvokli 1997. gada 5. jūnija sprieduma lietā C-2/95 *SDC* (*Recueil*, I-3017. lpp., 72. un 73. punkts) nozīmē, kā arī 2001. gada 13. decembra sprieduma lietā C-235/00 *CSC Financial Services* (*Recueil*, I-10237. lpp., 33. punkts) nozīmē.

27 Īrija apgalvo, ka šajā dalībvalstī emisijas garantija ir vienīgi kopēja pakalpojuma elements un tā ir nešķirami saistīta ar vērtspapīru emisiju, kas tostarp ietver konsultēšanas un mārketinga pakalpojumus. Šis kopējais pakalpojums Īrijā ir atbrīvots no PVN, jo tas ir darījums ar vērtspapīriem, uz kuru attiecas Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunkts.

28 *Skatteverket* uzskata, ka emisijas garantijas sniegšana nevar tikt analizēta kā darījums ar vērtspapīriem tiktāl, ciktāl šī garantija pati par sevi nerada, negroza un nepaplašina tiesības un pienākumus saistībā ar akciju īpašumtiesībām. Šīs tiesiskās sekas starp garantijas sniedzēju un emitentu rodas vienīgi tad, ja emisiju pilnībā nav noseguši citi ieguldītāji un garantijas sniedzējam ir jāpārņem emisijas atlikums. Tādēļ vienīgi šādā gadījumā atbrīvojums no PVN būtu iespējams. Taču, ja ieguldītāji būtu pilnībā noseguši emisiju tirgū, nebūtu notikusi nekāda tiesību un pienākumu, kas saistīti ar šo akciju īpašumtiesībām, grozīšana, un līdz ar to nekāds atbrīvojums nebūtu iespējams.

Tiesas atbilde

29 Vispirms ir jāatgādina, ka, ņemot vērā apsvērumus, ko Tiesai iesniegušas *SEB* un Zviedrijas valdība, kuras šajā jautājumā viena otrai piekrīt, ir jākonstatē, ka Zviedrijā attiecīgā emisijas garantija var tikt uzskatīta par pakalpojumu kā tādu, kas var tikt sniegts autonomi, nevis par pakalpojumu, kas ir saistīts ar citiem pakalpojumiem, kas tiek sniegti akciju emisijas ietvaros.

30 Lai atbildētu uz uzdoto jautājumu, ir jāatgādina, ka saistībā ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunktu Tiesa ir konstatējusi, ka darījumi ar akcijām un citiem vērtspapīriem ir darījumi tirgū ar apgrozāmiem vērtspapīriem un ka vērtspapīru pārdošana ietver darbības, kas maina tiesisko un finansiālo situāciju starp pusēm (iepriekš minētais spriedums lietā *SDC*, 72. un 73. punkts).

31 Tomēr Tiesa arī ir nospriedusi, ka darījumi ar vērtspapīriem Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunkta nozīmē ir darījumi, kas var radīt, grozīt vai izbeigt pušu tiesības un pienākumus saistībā ar vērtspapīriem (iepriekš minētais spriedums lietā *CSC Financial Services*, 33. punkts).

32 Ņemot vērā kritēriju, kuru Tiesa tādējādi ir izklāstījusi iepriekš minētajā spriedumā lietā *CSC Financial Services*, proti, tiesiskas un finanšu situācijas, pat potenciālu, grozīšanu starp attiecīgajām pusēm, ir jākonstatē, ka šajā gadījumā, kā to ir norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 53. punktā, emisijas garantija, par kuru ir runa pamata prāvā, atbilst nosacījumiem, kas ir noteikti minētajā judikatūrā.

33 Pat ja ieguldītāji pilnībā nosegtu akciju emisiju tirgū, līdz ar ko garantijas sniedzējam vairs nebūtu jāpērk akciju pārpalikums, emisiju garantijas līguma, par kādu ir runa pamata prāvā, noslēgšana pati par sevi varētu radīt, grozīt vai izbeigt pušu tiesības un pienākumus attiecībā uz vērtspapīriem; šāda iespēja pati par sevi būtu pietiekama, lai šādu emisijas garantiju kvalificētu par darījumu ar vērtspapīriem judikatūras nozīmē.

34 Turklāt saskaņā ar *Skatteverket* nostāju kredītiestāde, kas ir piešķīrusi garantiju tādas akciju emisijas ietvaros, kurā ir notikusi parakstīšanās uz visām akcijām, kuras izlaiduši ieguldītāji tirgū, saistībā ar šo darījumu nesaņemtu atbrīvojumu no PVN, jo nebūtu notikusi akciju nodošana starp pusēm un līdz ar to nebūtu notikusi faktiska šo pušu tiesību un pienākumu grozīšana saistībā ar akciju īpašumtiesībām.

35 Taču, ja cita kredītiestāde piešķirtu tāda paša veida emisijas garantiju tādas akciju emisijas ietvaros, kuras rezultātā nav notikusi pilnīga parakstīšanās uz akcijām, un līdz ar to minētajai iestādei būtu jāpērk akcijas, uz kurām neviens nav pieteicies, tad šāds darījums, kas pretēji tam, ko apgalvo *Skatteverket*, ietilpst Sestās direktīvas piemērošanas jomā un ir autonoms saistībā ar akciju emisiju, būtu atbrīvots no PVN, jo šādā gadījumā tas būtu faktiski grozījis pušu tiesības un pienākumus saistībā ar akciju īpašumtiesībām.

36 Šajos apstākļos ir jākonstatē, ka Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunkta interpretācija, saskaņā ar kuru no PVN atbrīvo vai neatbrīvo emisijas garantijas pakalpojumus atkarībā no tā, vai ir notikusi pilnīga vai daļēja parakstīšanās uz emitētajām akcijām, būtu pretēja nodokļu neitralitātes principam, uz kuru it īpaši ir balstīta ar Sesto direktīvu ieviestā kopējā PVN sistēma un kas aizliedz uzņēmumiem, kas veic vienādus darījumus, piemērot atšķirīgus nosacījumus PVN iekasēšanas jomā (Tiesas 2007. gada 28. jūnija spriedums lietā C-363/05 *JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust* un *The Association of Investment Trust Companies*, Krājums, I-5517. lpp., 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Tā kā tādas emisijas garantijas, par kurām ir runa pamata prāvā, ir atbrīvotas no PVN kā darījumi ar vērtspapīriem Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunkta nozīmē, strīda atrisināšanai pamata prāvā un līdz ar to atbildes sniegšanai iesniedzējtiesai vairs nav jāizvērtē šāda garantija saistībā ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punktu vai d) punkta 1. un 2. apakšpunktu.

38 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no PVN aptver pakalpojumus, kurus kredītiestāde sniedz tādas emisijas garantijas formā un par atlīdzību sabiedrībai, kas vēlas emitēt

savas akcijas, saskaņā ar kuru kredītiestāde apņemas iegādāties akcijas, uz kurām līdz pieteikšanās laikposma beigām neviens nebūs pieteicies.

Par tiesāšanās izdevumiem

39 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no PVN aptver pakalpojumus, kurus kredītiestāde sniedz tādas emisijas garantijas formā un par atlīdzību sabiedrībai, kas vēlas emitēt savas akcijas, saskaņā ar kuru kredītiestāde apņemas iegādāties akcijas, uz kurām līdz pieteikšanās laikposma beigām neviens nebūs pieteicies.

[Paraksti]